

Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ

النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

وقال النبي صلى الله تعالى عليه وسلم :

ليس الشديد بالصُّرْعَةِ، إنما الشديد الذي يملك نفسه عند الغضب

Mü'minler Öfkelerine Hâkim Olurlar

(15.09.2023)

Aziz Mü'minler!

Cenâb-ı Hakk'ın, mahlûkatın en şereflişi olarak yarattığı ve imtihan için dünyaya gönderdiği insanoglunun en çok ihtiyaç duyduğu şey huzur, güven ve mutluluktur. Bu huzur ve güven de ancak ve ancak mensubu olduğumuz yüce dinimiz olan İslam'ı hakkıyla yaşamakla elde edilir. Zaten İslam kelimesinde de huzur, barış ve selâmet manası vardır.

Son zamanlarda toplumumuzda öfkenin, şiddetin, nefretin yaygınlaştığını görüyor ve çeşitli medya organlarından da izliyoruz. Bu hal hepimizi derinden üzmektedir. Yaratılışımızda var olan bu özelliğimizin tamamen yok edilmesi elbette mümkün değildir. Ama mutlaka kontrol edilmesi gerekir. Dinî terbiye alan ve Kur'an ahlakı ile ahlaklanan bir müslüman, öfkesine hâkim olmayı, sabretmeyi ve teenni ile hareket etmeyi bilmesi gerekir.

Değerli Mü'minler!

Aile münakaşalarının, huzursuzlukların ve şiddetin çoğu öfkenin sonucudur. Öfke, öyle bir hastalıktır ki; ne eşler arasında, ne evlat ile ana-baba arasında, ne akrabalar, ne arkadaşlar ve ne de komşular arasında huzur bırakır. Hızla yayılan bir virüs gibi bütün organlara yayılarak sevgi bağlarını koparır; insanlar arasında gerginlik, soğukluk ve nefret oluşturur; telâfisi zor zararlar meydana getirir; yuvalar yıkılır, yavruları yetim, eşleri dul bırakır. Atalarımız ne güzel söylemişler: "Öfkeyle kalkan zararlar oturur."

Kıymetli Kardeşlerim!

Şiddeti ve öfkeyi bir kahramanlık olarak göstermek doğru değildir. Çünkü güçlü ve

kendine güvenen insanlar daima sakin; zayıf ve aciz olanlar ise öfkeye meyillidir. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.s.) de; "Güçlü kişi, öfkesini yenen kişidir."¹ buyurmuşlardır. O halde, sevgi bağlarımızı koparan, bize dünya ve ahirette pişman olabileceğimiz şeyleri yaptırın ve toplumda huzur bırakmayan bu hastalığa karşı ne yapmalıyız? Her şeyden evvel bir imtihanda olduğumuzu unutmadan öfkeyi, asabiyeti önleyecek ve kontrol edecek en büyük mekanizma olan sabrı harekete geçirmeliyiz. Nitekim sabırlı ve olgun davranmak Yüce Kur'an'da şöyle övülmektedir: "Her kim sabreder ve bağışlarsa, şüphesiz bu hareketi, yapılmaya değer işlerdendir."²

Sevgili Peygamber Efendimiz (s.a.s.) bir hadis-i şeriflerinde; "Haklı bile olsa kavgadan vazgeçene cennet vardır." buyurmuşlardır. Bir anlaşmazlık esnasında, muhatabına; "Vallahi elimle de, dilimle de sana karşılık verebilecek durumdayım. Ama ben müslüman oldum, eskisi gibi her aklıma geleni söyleyemem, her aklıma geleni de yapamam. Ben Allah'a ve ahiret gününe inandım, hesap vereceğimi biliyorum. Böyle olmasa işler farklı olurdu."³ diyen Hazreti Ömer (ra) da Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)'e uymanın en güzel örneklerinden birini vermiştir. İslam'dan önce öfkeli ve hırçın ahlâkı ile tanınan Hz. Ömer'i İslamiyet; son derece sabırlı, affedici, merhametli ve adaletli biri haline getirmiştir. O halde; hepimiz Hz. Ömer gibi, inancımızın ahlakımıza ve davranışlarımıza ne derece yansıldığını iyi düşünmeli ve ona göre hareket etmeliyiz.

Hutbemi, Âl-i İmrân suresinin 134. ayetinin meâliyle bitirmek istiyorum: "(Mü'minler), bollukta ve darlıkta (Allah için) infak eden, öfkelerini yenen ve insanları affedenlerdir. Allah, (işte böyle) iyilik ve güzellikle hareket edenleri sever."

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ Buhârî, Edeb 76; Müslim, Birr 107.

² Şûrâ, 42/43.

³ İbn Mâce, Zühd, 18; İbn Hanbel, I, 327, II, 128.